

Bruxelles, den 2.3.2015
COM(2015) 84 final

2015/0042 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på vegne af Den Europæiske Union af Europarådets konvention om manipulation af idrætskonkurrencer for så vidt angår anliggender, som ikke vedrører materiel strafferet og retligt samarbejde i straffesager

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Generelt betragtes aftalt spil som en af de største trusler mod den moderne idrætsverden. Aftalt spil underminerer idrættens værdier, såsom integritet, fairplay og respekt for andre. Der er risiko for, at aftalt spil skaber modvilje mod organiseret idræt blandt fans og tilhængere;. Desuden indebærer aftalt spil ofte organiserede kriminelle netværk, der er aktive på verdensplan. Dette er et problem, som anses for vigtigt af de offentlige myndigheder, idrætsverdenen og de retshåndhævende instanser på verdensplan. Som reaktion på disse udfordringer opfordrede Europarådet i sommeren 2012 de lande, der har underskrevet den europæiske kulturkonvention, til at indlede forhandlinger om en konvention fra Europarådet om bekæmpelse af manipulation af idrætsresultater. Forhandlingerne blev indledt i oktober 2012 med det første møde i Europarådets redaktionsgruppe.

Den 13. november 2012 vedtog Kommissionen "*Henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af Europa-Kommissionen til at deltage på EU's vegne i forhandlingerne om en international konvention fra Europarådet om bekæmpelse af manipulation af sportsresultater*"¹. Kommissionens henstilling blev sendt videre til Rådets arbejdsgruppe om idræt den 15. november 2012. Efter drøftelser i Rådets arbejdsgruppe opsplittede Rådet udkastet til en rådsafgørelse i to afgørelser, fordi Rådet indføjede et materielt retsgrundlag, som bl.a. hviler på TEUF, del 3, afsnit V². Den ene afgørelse om spil og idræt blev vedtaget af Rådet den 10. juni 2013³. Den anden afgørelse blev vedtaget af Rådet den 23. september 2013 og vedrørte spørgsmål om samarbejde i straffesager og politisamarbejde⁴.

I overensstemmelse med de relevante rådsafgørelser deltog Kommissionen i de efterfølgende forhandlinger, som den 9. juli 2014 udmundede i ministerrepræsentanternes vedtagelse af Europarådets konvention om manipulation af idrætskonkurrencer⁵. Konventionen blev efterfølgende åbnet for undertegnelse den 18. september 2014 på Europarådets konference for ministre med ansvar for idræt. I henhold til artikel 32, stk. 3, er konventionen åben for Den Europæiske Unions undertegnelse. Siden da har en række parter, herunder nogle medlemsstater, underskrevet konventionen.

Eftersom aftalt spil har en international dimension, er konventionen også åben for ikke-europæiske lande. Dette er et meget vigtigt aspekt, da verdensomspændende samarbejde - herunder navnlig med lande, hvor sportsvæddemål er udbredt, såsom sydøstasiatiske lande - betragtes som et afgørende led i en effektiv bekæmpelse af de grænseoverskridende kriminelle netværk, der er involveret i aftalt spil og opererer på forskellige kontinenter. Kommissionen vurderer, at konventionen kan blive et effektivt instrument i bekæmpelsen af aftalt spil.

¹ COM(2012) 655 final.

² Kommissionen udsendte en erklæring til Rådets referat, hvori Kommissionen erkærede sig enig i indføjjelsen af det materielle retsgrundlag, jf. Rådets dokument nr. 10509/13.

³ Rådets afgørelse 2013/304/EU af 10. juni 2013 om bemyndigelse af Europa-Kommissionen til at deltage på EU's vegne i forhandlingerne om en international konvention fra Europarådet om bekæmpelse af manipulation af idrætsresultater bortset fra spørgsmål vedrørende samarbejde i straffesager og politisamarbejde(EUT L 170 af 22.6.2013, s. 62).

⁴ Rådets afgørelse om bemyndigelse af Europa-Kommissionen til at deltage på EU's vegne i forhandlingerne om en international konvention fra Europarådet om bekæmpelse af manipulation af idrætsresultater for så vidt angår spørgsmål vedrørende samarbejde i straffesager og politisamarbejde, Rådets dokument nr. 10180/13.

⁵ Malta stemte imod konventionen og fremsendte den 11. juli 2014 en anmodning til EU-Domstolen om af afgive udtalelse om konventionen i henhold til artikel 218, stk. 11, i TEUF (udtalelse 1/14).

I artikel 165 i TEUF fastsættes det, at målene for Unionens indsats skal være at udvikle sportens europæiske dimension ved blandt andet at fremme retfærdighed og åbenhed i sportskonkurrencer og samarbejde mellem de organisationer, der har ansvar for sport. Hertil kommer, at Unionen og medlemsstaterne i artikel 165 i TEUF opfordres til at fremme samarbejdet med internationale organisationer, der beskæftiger sig med sport, herunder navnlig Europarådet. En EU-indsats kan bidrage til at tackle de grænseoverskridende udfordringer, som idrætten oplever i Europa, herunder aftalt spil, hvor der er behov for en samlet indsats og en nøje koordineret tilgang.

Et af de vigtigste mål med konventionen er at fremme det nationale og internationale samarbejde, og derfor fastsættes i kapitel III en række bestemmelser, som skal lette informationsudvekslingen mellem alle interesserede parter. Bekæmpelsen af aftalt spil forudsætter et tæt samarbejde mellem idrætsverdenen, regeringer, spiludbydere, de håndhævende myndigheder og internationale organisationer. En så bred række af interesserede parter er i sig selv en udfordring, men EU kan bidrage til at bringe dem sammen og sikre en koordineret tilgang.

Medlemsstaternes fremskridt med hensyn til bekæmpelsen af aftalt spil er forskellige. Aftalt spils grænseoverskridende natur vil sandsynligvis indebære, at medlemsstater med forskellige erfaringsniveauer skal arbejde sammen, hvilket skaber behov for udveksling af god praksis og kompetenceudvikling. EU spiller derfor en vigtig rolle i forbindelse med kapacitetsopbygning og som katalysator for samarbejdet og ved i sidste ende at bidrage til konventionens gennemførelse.

Undertegnelsen af denne konvention bør indgå i Kommissionens bestræbelser på at bidrage til bekæmpelsen af aftalt spil sideløbende med andre redskaber, som f.eks. det kommende kommissionsinitiativ om aftalt spil i forbindelse med væddemål, Kommissionens meddelelse fra 2012 om onlinespil⁶, EU-ekspertgruppen om aftalt spil og forberedende foranstaltninger og projekter om aftalt spil⁷.

I henhold til rådsafgørelserne om bemyndigelsen til at indlede forhandlinger, bør der før Unionens tiltrædelse foretages en kompetenceanalyse, hvor "*konventionens juridiske status og beføjelsesfordelingen mellem medlemsstaterne og Unionen fastlægges særskilt ved forhandlingernes afslutning på baggrund af en analyse af de enkelte bestemmelsers præcise omfang*".

En sådan kompetenceanalyse kan ses i det følgende:

Omfang og art af Unionens kompetencer

I henhold til artikel 1 i konventionen er dens formål "*at bekæmpe manipulation af idrætskonkurrencer for at beskytte integriteten og etikken i idrætten i overensstemmelse med princippet om idrættens autonomi*". I den forbindelse er konventionens mål at "*beskytte integriteten og etikken i idrætten*". Dette gør den gennem en række foranstaltninger, som sigter mod at forebygge, opdage og sanktionere manipulation af idrætskonkurrencer. Set i lyset heraf fremmer konventionen også det internationale samarbejde og opretter en overvågningsmekanisme, som skal sikre, at der følges op på konventionens bestemmelser.

Således anvender konventionen en flerstrengt tilgang til at bekæmpe manipulation af idrætskonkurrencer. I overensstemmelse hermed er de foranstaltninger, der skal vedtages, af forskellig karakter og indvirker på forskellige retlige områder, idet forebyggelsesaspektet er

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/gambling/communication/index_en.htm

⁷ Et af de seneste eksempler: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/financing/fundings/security-and-safeguarding-liberties/other-programmes/cooperation-between-public-private/index_en.htm

gennemgående⁸. Andre relevante retlige områder er materiel strafferet, retligt samarbejde i straffesager, databeskyttelse og regulering af spillevirksomhed.

Forebyggelse (kapitel II-III, artikel 4-14)

De fleste bestemmelser i konventionen kan omfattes af artikel 165, stk. 4, første led, i TEUF, for så vidt angår støtteforanstaltninger på idrætsområdet⁹. Denne kompetencetype er imidlertid begrænset i omfang, idet det udelukker harmonisering af medlemsstaternes love og bestemmelser. Artikel 165 i TEUF refererer til fremmede foranstaltninger, samarbejdsforanstaltninger og tilskyndelsesforanstaltninger. Således træder Unionens kompetencer ikke i stedet for medlemsstaternes på dette område¹⁰.

Derimod kan foranstaltninger vedrørende spillevirksomhed være underlagt det indre markeds friheder vedrørende etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser, for så vidt spiludbydere udøver en økonomisk aktivitet. Navnlig for så vidt angår artikel 3, stk. 5, litra a), og artikel 11 refererer definitionen af "ulovligt udbud af sportsvæddemål" til ethvert sportsvæddemål, hvis type eller spiludbyder er ulovlige i det kontraherende land, hvor forbrugeren er bosiddende. Begrebet "gældende lovgivning" omfatter EU-lovgivningen. Dette indebærer, at der skal tages hensyn til enhver ret, der udspringer af EU-lovgivningen, og at medlemsstatens nationale lovgivning skal være i overensstemmelse med EU-lovgivningen, herunder navnlig bestemmelserne om det indre marked.

Artikel 9-11 er rettet mod foranstaltninger, som kan medføre en vis grad af gensidig tilnærmelse af lovgivning. Eksempelvis foreslås i konventionens artikel 9 en vejledende liste af foranstaltninger, som kan træffes af den relevante spillemyndighed, "*hvor nødvendigt*", for at bekæmpe manipulation af idrætskonkurrencer i forbindelse med sportsvæddemål. Artikel 10, stk. 1, i konventionen foreskriver, at "*de kontraherende parter skal vedtage lovgivningsmæssige retsakter eller andre foranstaltninger, som må anses for nødvendige for at forhindre interessekonflikt mellem og misbrug af insiderinformation af fysiske og juridiske personer involveret i udbud af sportsvæddemålsprodukter (...)*" (understregning tilføjet). Konventionens artikel 10, stk. 3, sigter mod at indføre indberetningspligt, idet: "*skal de kontraherende parter vedtage lovgivningsmæssige retsakter eller andre foranstaltninger, som må anses for nødvendige for at forpligte udbydere af sportsvæddemål til at rapportere irregulære eller mistænkelige væddemål hurtigst muligt til den væddemålsregulerende myndighed (...)*" (understregning tilføjet). Endelig giver artikel 11 i konventionen om illegale sportsvæddemål de kontraherende parter endnu større spillerum. Den lyder: "*de kontraherende parter skal undersøge de mest passende metoder til at bekæmpe udbydere af ulovlige sportsvæddemål og skal overveje at vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med den gældende nationale lovgivning, herunder (...)*."

Dette viser, at konventionens artikel 9 og artikel 10, stk. 1 og 3, danner grundlag for en eventuel harmonisering, jf. artikel 114 i TEUF, for så vidt spiludbydere udøver en økonomisk aktivitet. Artikel 11, som er mere fleksibelt formuleret, indebærer også nogen grad af gensidig tilnærmelse af bestemmelserne, som også kan være omfattet af artikel 114 i TEUF om det indre markeds oprettelse og funktion.

⁸ Den forebyggende indsats er omhandlet i konventionens kapitel II og III samt i artikel 27 og 28.

⁹ Dette gælder navnlig konventionens artikel 4, artikel 5, stk. 1, og artikel 6 og 7 om at tilskynde idrætsorganisationer til visse handlinger og artikel 8 samt visse aspekter af artikel 9, 10, stk. 2, artikel 12 og 13.

¹⁰ Jf. artikel 2, stk. 5, i TEUF: "*På visse områder og på de betingelser, der er fastlagt i traktaterne, har Unionen beføjelse til at gennemføre tiltag for at understøtte, koordinere eller supplere medlemsstaternes indsats, uden at denne beføjelse dog træder i stedet for medlemsstaternes beføjelser på disse områder.*"

Desuden kan konventionens artikel 11 også indvirke på tjenesteydelser, der leveres fra et tredjeland. De pågældende foranstaltninger, som direkte vedrører "adgang" til sådanne tjenesteydelser, vil være omfattet af Unionens fælles handelspolitik, jf. artikel 207 i TEUF.

Konventionens artikel 14 om databeskyttelse falder ind under Unionens kompetence, jf. artikel 16 i TEUF.

Håndhævelse (kapitel IV-VI, artikel 15-25)

Kapitel IV vedrører strafferet og samarbejde om håndhævelse (artikel 15-18). Konventionens artikel 15 kriminaliserer ikke generelt udøvelse af manipulation af idrætskonkurrencer, men kun visse former (for så vidt de omfatter korrupsion, tvang eller bedrageri). Dette er omfattet af artikel 83, stk. 1, i TEUF, hvis det begås gennem organiseret kriminalitet eller gennem korrupsion¹¹. Artikel 15 er imidlertid ikke begrænset til organiseret kriminalitet, og den omfatter også tvang og bedrageri, uden at der indgår korrupsion. På dette område er den relevante EU-ret begrænset.

Artikel 16 vedrører hvidvaskning af udbytte. På EU-plan er dette reguleret ved Rådets rammeafgørelse 2001/500/JHA¹² samt direktiv 2014/42/EU¹³. Konventionens artikel 16, stk. 3, falder ind under EU's kompetence og artikel 114 i TEUF. Direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er baseret på artikel 114 i TEUF¹⁴. Eftersom direktivet ikke specifikt omfatter idrætskonkurrencer, griber det ikke ind i konventionens artikel 16, stk. 3, som udelukkende vedrører udbydere af sportsvæddemål. Kompetencen i artikel 17, 18, 22 og 23 (i kapitel IV og VI) hænger sammen med den i konventionens artikel 15 og 16 angivne kompetence.

Kapitel V om straffemyndighed (jurisdiktion), retspleje og håndhævelsesforanstaltninger og kapitel VI om sanktioner og foranstaltninger indeholder bestemmelser, som ledsager de materielle strafferetlige bestemmelser i konventionens artikel 15-18. Konventionens artikel 19 (jurisdiktion) er en supplerende bestemmelse til fastlæggelse af den strafferetlige bestemmelse. Konventionens artikel 20, 21 og 25 (efterforskning, beskyttelsesforanstaltninger, beslaglæggelse og konfiskation) er strafferetsplejeforanstaltninger, som kan være omfattet af artikel 82, stk. 2, litra a) og b), i TEUF.

Internationalt samarbejde (kapitel VII, artikel 26-28)

Kapitel VII vedrører internationalt samarbejde om retlige og andre spørgsmål. Det er vigtigt at bemærke, at konventionen ikke indeholder nogen retlig ramme, der erstatter eksisterende bestemmelser, og at den derfor ikke berører eksisterende instrumenter om gensidig bistand i straffe- eller udvisningssager¹⁵. I den forbindelse er der en række omfattende retlige instrumenter på europæisk plan, som skal lette det retlige samarbejde i straffesager, og som finder anvendelse enten på de forskellige metoder for aftalt spil eller kriminaliserer aftalt spil

¹¹ Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor (EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54).

¹² Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union

¹⁴ Direktivet fastlægger den ramme, der skal beskytte kredit- og finansieringsinstitutters soliditet, integritet og stabilitet samt tilliden til det finansielle system som helhed mod risiko for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

¹⁵ §21 i den forklarende rapport.

som en ny lovovertrædelse i medlemsstatens retsregler¹⁶. Dette vil omfatte konventionens artikel 26.

Konventionens artikel 27 og 28 er generelle bestemmelser om samarbejde, som er omfattet af artikel 165 i TEUF.

Konklusioner

Visse lovovertrædelser er for tiden ikke omfattet af artikel 83, stk. 1, i TEUF. Resten er omfattet af Unionens kompetence, idet den dog kun har enekompetence for to bestemmelser, nemlig artikel 11 (for så vidt den finder anvendelse på tjenesteydelser fra tredjelande) og artikel 14 om databeskyttelse (delvis)¹⁷. De resterende bestemmelser er omfattet af delt eller supplerende kompetence.

2. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Ifølge fast retspraksis skal valget af hjemmel for en EU-retsakt foretages på grundlag af objektive forhold, som gør det muligt at foretage en domstolskontrol. Disse omfatter foranstaltningens formål og indhold¹⁸. Hvis en gennemgang af en EU-retsakt viser, at den har et dobbelt formål, eller at den består af to led, og det ene af disse formål eller disse led kan bestemmes som det primære eller fremherskende, mens det andet kun er sekundært, skal retsaktens have en enkelt hjemmel, nemlig den, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller led. Hvis det godtgøres, at der med retsaktens forfølges flere formål, der på uadskillelig måde er indbyrdes forbundne, uden at et af disse formål er sekundært og indirekte i forhold til det andet, bør en sådan retsakt undtagelsesvis vedtages med de dertil svarende forskellige retsgrundlag¹⁹.

De retsgrundlag, som kan være relevante i den forbindelse, er: Artikel 16 TEUF (databeskyttelse), artikel 82, stk. 1 og 2 i TEUF (retligt samarbejde i straffesager), artikel 83, stk. 1, i TEUF (materiel strafferet), artikel 114 i TEUF (det indre markeds oprettelse og funktion), artikel 165 i TEUF (sport) og artikel 207 i TEUF (fælles handelspolitik).

Samlet set indeholder målet om bekæmpelse af manipulation af idrætskonkurrencer elementer som forebyggelse og samarbejde, som hovedsageligt er omfattet af artikel 165 i TEUF, og samarbejds- og tilnærmelselementer, som er omfattet af artikel 114 (for ikke strafferetlige

¹⁶ Rådets retsakt af 29.5.2000 om udarbejdelse af konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 197 af 12.7.2000, s. 1). Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre og procedurerne for overgivelse mellem medlemsstater (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 20). Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale (EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45). Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation. Rådets rammeafgørelse 2008/978/RIA om en europæisk bevissikringskendelse (EUT L 350 af 30.12.2008). Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42). Direktiv 2014/41/EU om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1). Direktiv 2014/42/EU om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

¹⁷ Blandt de relevante retsakter er direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31), forordning (EF) nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1) og Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60).

¹⁸ Sag C-377/12, Europa-Kommissionen mod Rådet for den Europæiske Union, præmis 34.

¹⁹ Ibid., i dommens præmis 34.

bestemmelser), artikel 207 (for så vidt disse bestemmelser vedrører adgang til spiludbydere i tredjelande) og artikel 82, stk. 1, og 83 i TEUF (for strafferetlige anliggender).

For så vidt angår spillevirksomhed kan artikel 114 og 207 i TEUF være relevante, afhængigt af hvorvidt spillevirksomheden er intra-EU eller ej. Det fremgår, at aspektet vedrørende det indre marked overordnet er mere fremtrædende i konventionen som helhed, mens aspektet vedrørende den fælles handelspolitik kun forekommer i konventionens artikel 11. Selv om artikel 207 i TEUF ikke er nævnt og betragtes som supplerende med hensyn til det indre marked, har medlemsstaterne imidlertid ikke kompetence med hensyn til de relevante aspekter, der falder ind under den fælles handelspolitik.

For så vidt angår databeskyttelse er det ikke konventionens hovedformål, og dens bestemmelser er utilsigtede. I mange nyere konventioner fra Europarådet vil nødvendigheden af at overholde databeskyttelsesforpligtelserne være nævnt, selv om sådanne forpligtelser også er knæsat i andre konventioner (som f.eks. konvention nr. 108 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger) for så vidt de kontraherende parter i konventionerne ikke nødvendigvis er de samme.

Følgelig er de væsentligste retsgrundlag, på hvilke EU kan udøve sine kompetencer på den samlede konvention (med undtagelse af de elementer, hvor EU ikke har kompetence), artikel 82, stk. 1, artikel 83, stk. 1, artikel 114 og artikel 165 i TEUF.

Som følge af konventionens sammenknyttede karakter, og fordi den vedrører kompetencer, som alene ligger hos EU, og kompetencer, som ligger uden for EU, kan hverken Unionen eller medlemsstaterne indgå den isoleret set.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på vegne af Den Europæiske Union af Europarådets konvention om manipulation af idrætskonkurrencer for så vidt angår anliggender, som ikke vedrører materiel strafferet og retligt samarbejde i straffesager

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og 165 sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet bemyndigede den 10. juni 2013 Kommissionen til at deltage på EU's vegne i forhandlingerne om en international konvention fra Europarådet om bekæmpelse af manipulation af idrætskonkurrencer ("konventionen") bortset fra spørgsmål vedrørende samarbejde i straffesager og politisamarbejde.
- (2) Den 23. september 2013 vedtog Rådet at bemyndige Kommissionen til også at deltage på vegne af Den Europæiske Union i forhandlingerne om konventionen for så vidt angår spørgsmål vedrørende samarbejde i straffesager og politisamarbejde²⁰.
- (3) Forhandlingerne blev afsluttet med Europarådets ministerkomité's vedtagelse af konventionen den 9. juli 2014.
- (4) Bestemmelserne om forebyggelse er hovedsageligt fastsat i konventionens kapitel II og III²¹. Disse bestemmelser kan potentielt omfattes, enten helt eller delvis, af artikel 165 i TEUF. Det skal nævnes, at artikel 165 i TEUF kun er en supplerende kompetence, som udelukker eventuelle harmoniseringsforanstaltninger og ikke træder i stedet for medlemsstaternes kompetencer på områderne²².
- (5) Andre foranstaltninger, navnlig konventionens artikel 9, 10, stk. 1 og 3, og artikel 11 indebærer en begrænset gensidig tilnærmelse af lovene, som kan omfattes af artikel 114 i TEUF.
- (6) Artikel 11 kan desuden indvirke på tjenesteydelser, der leveres fra et tredjeland. De pågældende foranstaltninger, som direkte vedrører "adgang" til sådanne tjenesteydelser er omfattet den fælles handelspolitik (artikel 207 i TEUF). Medlemsstaterne har ikke kompetence på de områder, som falder ind under den fælles handelspolitik.
- (7) Artikel 14 om databeskyttelse falder ind under Unionens kompetence, jf. artikel 16 i TEUF, og er også at betragte som en enekompetence.

²⁰ Rådsk dokument 10180/13.

²¹ Jf. også artikel 27 og 28 om samarbejde på andre områder end det strafferetlige.

²² Jf. artikel 2, stk. 5, i TEUF.

- (8) Den Europæiske Union fremmer undertegnelsen af Europarådets konvention om manipulation af idrætskonkurrencer som et led i Den Europæiske Unions bestræbelser på at bekæmpe manipulation af idrætskonkurrencer for at beskytte integriteten og etikken i idrætten i overensstemmelse med princippet om idrættens autonomi.
- (9) Konventionen bør derfor undertegnes på vegne af Den Europæiske Union med forbehold af senere indgåelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undertegnelsen af Europarådets konvention om manipulation af idrætskonkurrencer godkendes hermed på Unionens vegne med forbehold af indgåelsen af nævnte konvention.

Teksten til den konvention, der skal undertegnes, er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Generalsekretariatet for Rådet udarbejder det relevante fuldmagtsinstrument til undertegnelsen af konventionen med forbehold af dens indgåelse, til den eller de personer, der er udpeget af forhandleren af konventionen.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 2.3.2015
COM(2015) 84 final

ANNEX 1

BILAG

til

forslag til Rådets afgørelse

om undertegnelse på vegne af Den Europæiske Union af Europarådets konvention om manipulation af idrætskonkurrencer for så vidt angår anliggender, som ikke vedrører materiel strafferet og retligt samarbejde i straffesager

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

Europarådets traktatserie - nr. 215

Europarådets konvention
om manipulation
af idrætskonkurrencer

Maglingen/Macolin, 18.IX.2014

Præambel

Europarådets medlemsstater og de øvrige parter, der undertegner denne konvention,

der tager i betragtning, at Europarådet har til formål at tilvejebringe en nærmere forening mellem dets medlemmer,

der tager i betragtning, at handlingsplanen for det tredje topmøde for stats- og regeringscheferne i Europarådet (Warszawa, den 16.-17. maj 2005), som anbefaler en fortsættelse af de aktiviteter under Europarådet, som fungerer som referencer på idrætsområdet,

der tager i betragtning, at der er behov for at videreudvikle en fælles europæisk og global ramme for idrættens udvikling, baseret på principperne om pluralistisk demokrati, retssikkerhed, menneskerettigheder og idrætsetik,

der er klar over, at ethvert land og enhver idrætsgren i verden potentielt kan blive berørt af manipulation af idrætskonkurrencer, og som understreger, at dette fænomen, der udgør en global trussel mod idrættens integritet, nødvendiggør en global løsning, som også skal støttes af stater, der ikke er medlem af Europarådet,

der er foruroliget over den kriminelle aktivitet, navnlig den organiserede kriminalitet, som forekommer i forbindelse med manipulation af idrætskonkurrencer, og over sådanne aktiviteter grænseoverskridende karakter,

der minder om den europæiske konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (ETS nr. 5, 1950) og de dertil knyttede protokoller, den europæiske konvention om tilskuervold og dårlig opførsel ved sportsbegivenheder og i særdeleshed ved fodboldkampe (ETS nr. 120, 1985), den europæiske antidoping-konvention (ETS nr. 135, 1989), den europæiske strafferetskonvention om korruption (ETS nr. 173, 1999) og Europarådets konvention om hvidvask, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra strafbare handlinger samt finansiering af terrorisme (CETS nr. 198, 2005),

der minder om de Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (2000) og de dertil knyttede protokoller,

der ligeledes minder om de Forenede Nationers konvention mod korruption (2003),

der minder om vigtigheden af, at overtrædelser efterforskes effektivt inden for jurisdiktionen og uden unødigt forsinkelse,

der minder om, at Interpol (Den Internationale Kriminalpolitiorganisation) spiller en vigtig rolle med hensyn til at fremme et effektivt samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder i tilgift til det retlige samarbejde,

der understreger, at idrætsorganisationerne er ansvarlige for at opdage og straffe manipulation af idrætskonkurrencer, der begås af personer, som sorterer under dem,

der anerkender de resultater, der allerede er opnået, med bekæmpelsen af manipulation af idrætskonkurrencer,

der er overbevist om, at en effektiv bekæmpelse af manipulation af sportskonkurrencer forudsætter et øget, hurtigt, bæredygtigt og velfungerende nationalt og internationalt samarbejde,

der tager hensyn til ministerkomitéens anbefalinger til medlemsstaterne Rec(92)13rev om det reviderede europæiske idrætscharter, CM/Rec(2010)9 om det reviderede kodeks for idrætsetik, Rec(2005)8 om principperne for god forvaltning inden for idræt og CM/Rec(2011)10 om fremme af idrættens integritet og bekæmpelse af manipulation af resultater, navnlig aftalt spil (match-fixing),

i lyset af arbejdet og konklusionerne fra følgende konferencer:

- Europarådets 11. konference for ministre med ansvar for idræt, afholdt i Athen den 11.-12. december 2008
- Europarådets 18. uformelle konference for ministre med ansvar for idræt (Baku, 22. september 2010) om fremme af idrættens integritet for så vidt angår manipulation af resultater (match-fixing)
- Europarådets 12. konference for ministre med ansvar for idræt (Beograd, 15. marts 2012) med særlig fokus på udformning af et nyt internationale retligt instrument mod manipulation af sportsresultater
- UNESCO's 5. internationale konference for ministre og højtstående embedsmænd med ansvar for fysisk uddannelse og idræt (MINEPS V)

der er overbevist om, at dialog og samarbejde mellem offentlige myndigheder, idrætsorganisationer, konkurrencearrangører og udbydere af sportsvæddemål på nationalt og internationalt plan med udgangspunkt i gensidig respekt og tillid er afgørende i forsøget på at finde effektive svar på de udfordringer, som manipulation af idrætskonkurrencer udgør,

der erkender, at idrætsaktiviteter, der foregår på fair og lige konkurrencevilkår, i sagens natur er uforudsigelige, og at uetisk idrætspraksis og -adfærd nødvendigvis må bekæmpes energisk og effektivt,

der understreger, at deres overbevisning om, at konsekvent overholdelse af principperne om god forvaltning og etik inden for idræt er af væsentlig betydning for udryddelsen af korrupsion, manipulation af idrætskonkurrencer og andre former for uredelighed inden for idræt,

der anerkender, at idrætsorganisationer i overensstemmelse med princippet om idrættens autonomi er ansvarlige for idrætten, og at de har ansvar for selvregulering samt disciplinæransvar i forbindelse med bekæmpelsen af manipulation af idrætskonkurrencer, men at offentlige myndigheder i fornødent omfang skal beskytte idrættens integritet,

der anerkender, at udviklingen af sportsvæddemål, navnlig ulovlige sportsvæddemål, øger risikoen for en sådan manipulation,

der tager i betragtning, at manipulation af idrætskonkurrencer kan have tilknytning til sportsvæddemål eller ej og kan have tilknytning til lovovertrædelser eller ej, og at der under alle omstændigheder skal tages hånd om det,

der noterer sig det råderum, som medlemsstaterne har til, inden for rammerne af den relevante lovgivning, at træffe politiske afgørelser om sportsvæddemål,

er blevet enige om følgende:

Kapitel I – Formål, vejledende principper, definitioner

Artikel 1 – Formål og hovedmålsætninger

- 1 Formålet med denne konvention er at bekæmpe manipulation af idrætskonkurrencer for at beskytte integriteten og etikken i idrætten i overensstemmelse med princippet om idrættens autonomi.
- 2 I den forbindelse har konventionen følgende hovedmålsætninger:
 - a at forebygge, opdage og skride ind over for national eller tværnational manipulation af nationale og internationale idrætskonkurrencer
 - b at fremme samarbejdet mellem de relevante offentlige myndigheder og organisationer på idræts- og spilområdet om bekæmpelse af manipulation af idrætskonkurrencer.

Artikel 2 – Vejledende principper

- 1 Bekæmpelsen af manipulation af idrætskonkurrencer skal bl.a. sikre at følgende principper overholdes:
 - a menneskerettigheder
 - b lovlighed
 - c proportionalitet
 - d beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger.

Artikel 3 – Definitioner

I denne konvention forstås ved:

- 1 "idrætskonkurrence": en idrætsbegivenhed, der er organiseret i overensstemmelse med regler fastsat af en idrætsorganisation, som er opført på listen af konventionens opfølgingskomité (Opfølgingskomitéen), jf. artikel 31, stk. 2, og som anerkendes af en international idrætsorganisation eller, om nødvendigt, af en anden kompetent idrætsorganisation
- 2 "idrætsorganisation": en organisation, som forvalter idræt eller en bestemt idrætsgren, og som figurerer på den liste, som er vedtaget af Opfølgingskomitéen, jf. artikel 31, stk. 2, samt eventuelle tilknyttede kontinentale og nationale organisationer
- 3 "konkurrencearrangør": en idrætsorganisation eller en person, uanset deres retlige status, som arrangerer idrætskonkurrencer
- 4 "manipulation af idrætskonkurrencer": en bevidst aftale, handling eller udeladelse, som sigter mod på uredelig vis at ændre resultatet eller forløbet af en idrætskonkurrence for helt eller delvis at fjerne den uforudsigelige karakter af den pågældende idrætskonkurrence, med det formål at opnå en uretmæssig fordel for en selv eller andre
- 5 "sportsvæddemål": en indsats af pengeværdi foretaget i forventning om en gevinst af pengeværdi, som afhænger af et fremtidigt og uvist udfald af en idrætskonkurrence, herunder især
 - a "ulovligt sportsvæddemål": et sportsvæddemål, hvis type eller spiludbyder er ulovlig i den jurisdiktion, hvor forbrugeren befinder sig
 - b "irregulært sportsvæddemål": et sportsvæddemål, som ikke er i overensstemmelse med de sædvanlige eller forventelige mønstre på det pågældende marked, eller som vedrører en idrætskonkurrence med et usædvanligt forløb
 - c "mistænkeligt sportsvæddemål": et sportsvæddemål, som, bedømt ud fra pålidelige og sammenhængende beviser, synes forbundet til manipulation af den idrætskonkurrence, som det vedrører
- 6 "konkurrenceinteressent": en fysisk eller juridisk person, som tilhører en af følgende kategorier:
 - a "sportsudøver": en person eller gruppe af personer, som deltager i idrætskonkurrencer
 - b "støttepersonale for sportsudøver": en træner, manager, agent, teamstab, team official og medicinsk eller paramedicinsk personale, der arbejder med og behandler sportsudøvere, som deltager i eller forbereder sig til idrætskonkurrencer, samt alle andre personer, som arbejder med sportsudøvere
 - c "official": en person, som ejer, har aktier i, er leder af eller ansat i en enhed, som organiserer og

promoverer idrætskonkurrencer, samt dommere, jurymedlemmer og andre akkrediterede personer. Begrebet omfatter også ledere og personale i internationale idrætsorganisationer eller, hvis relevant, andre kompetente idrætsorganisationer, som anerkender konkurrencen

- 7 "insiderinformation": oplysninger om en konkurrence, som en person er i besiddelse af qua sin position i en idrætsgren eller konkurrence, idet der ses bort fra allerede offentliggjorte oplysninger eller almen viden, der er let tilgængelig for interesserede medlemmer af offentligheden, eller som afsløres i overensstemmelse med reglerne for den pågældende konkurrence.

Kapitel II – Forebyggelse, samarbejde og andre foranstaltninger

Artikel 4 – National koordinering

- 1 De kontraherende parter skal koordinere deres myndigheders politikker og handlinger for bekæmpelse af manipulation af idrætskonkurrencer.
- 2 De kontraherende parter skal tilskynde idrætsorganisationer, arrangører af idrætskonkurrencer og udbydere af sportsvæddemål til at samarbejde i kampen mod manipulation af idrætskonkurrencer og, hvor det er relevant, at betro dem implementeringen af relevante bestemmelser i konventionen.

Artikel 5 – Risikovurdering og -håndtering

- 1 De kontraherende parter skal, hvor det er relevant, i samarbejde med idrætsorganisationer, arrangører af idrætskonkurrencer, spiludbydere og andre relevante organisationer identificere, analysere og evaluere de risici, som er forbundet med manipulation af idrætskonkurrencer.
- 2 De kontraherende parter skal opfordre de førnævnte organisationer til at etablere procedurer og regler med henblik på at bekæmpe manipulation af idrætskonkurrencer samt, hvor det er relevant, vedtage lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der er nødvendige for det formål.

Artikel 6 – Uddannelse og opmærksomhedsskabelse

- 1 De kontraherende parter skal fremme opmærksomheden om manipulation af idrætskonkurrencer samt sikre uddannelse, kurser og forskning for at styrke bekæmpelsen heraf.

Artikel 7 – Idrætsorganisationer og konkurrencearrangører

- 1 De kontraherende parter skal tilskynde idrætsorganisationer og arrangører af idrætskonkurrencer til at vedtage og implementere regler med henblik på at bekæmpe manipulation af idrætskonkurrencer såvel som principper om god forvaltningsskik, bl.a. for at
 - a forebygge interessekonflikter, herunder:
 - forbyde konkurrenceinteressenter at spille på idrætskonkurrencer, som de er involveret i
 - forbyde misbrug eller videregivelse af insiderinformation
 - b idrætsorganisationers og tilknyttede medlemmers opfyldelse af kontraktuelle og andre forpligtelser
 - c krav til konkurrenceinteressenter om rapportere mistænkelige aktiviteter, hændelser, tilskyndelser eller henvendelser, som kan være et brud reglerne imod manipulation af idrætskonkurrencer.
- 2 De kontraherende tilskynde idrætsorganisationer til at vedtage og implementere passende foranstaltninger, med henblik på at sikre:
 - a forbedret og effektiv monitorering af forløbet af konkurrencer, som indebærer risiko for manipulation
 - b at mistænkelige aktiviteter i tilknytning til manipulation af idrætskonkurrencer hurtigst muligt bliver rapporteret til de relevante offentlige myndigheder eller den nationale platform
 - c effektive mekanismer, der bidrager til at afsløre potentielle og faktiske tilfælde af manipulation af idrætskonkurrencer, herunder en passende beskyttelse af whistleblowers
 - d opmærksomhed blandt konkurrenceinteressenter, herunder unge sportsudøvere, om risikoen for manipulation af idrætskonkurrencer og bestræbelserne på at bekæmpe det gennem uddannelse, kurser og informationsformidling
 - e samt, at dommere og officials udpeges så sent så muligt, inden idrætskonkurrencen afvikles.
- 3 De kontraherende parter skal tilskynde idrætsorganisationer, og gennem dem de internationale idrætsorganisationer til at tage specifikke, effektive, forholdsmæssige og afskrækkende disciplinære

sanktioner for overtrædelse af deres interne regler til bekæmpelse af manipulation af idrætskonkurrencer i anvendelse, navnlig de i stk. 1 i denne artikel omhandlede, samt at sikre en gensidig anerkendelse og håndhævelse af sanktioner, som pålægges af andre idrætsorganisationer, især i andre lande.

- 4 Idrætsorganisationernes disciplinære sanktioner udelukker ikke strafferetlige, civile eller administrative sanktioner.

Artikel 8 – Foranstaltninger vedrørende finansieringen af idrætsorganisationer

- 1 De kontraherende parter skal gennem relevante lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger sikre en hensigtsmæssig gennemsigthed i finansieringen af idrætsorganisationer, som modtager økonomisk støtte fra parten.
- 2 De kontraherende parter skal overveje muligheden for at hjælpe idrætsorganisationer med bekæmpelse af manipulation af idrætskonkurrencer, herunder ved at finansiere relevante mekanismer.
- 3 De kontraherende parter skal, i nødvendigt omfang, overveje at tilbageholde finansiel støtte eller opfordre idrætsorganisationer til at tilbageholde finansiel støtte til konkurrenceaktører, som er blevet sanktioneret for manipulation af idrætskonkurrencer, så længe de er sanktionerede.
- 4 De kontraherende parter skal, i nødvendigt omfang, tage skridt til at tilbageholde hele eller dele af støtten fra idrætsorganisationer, der ikke effektivt indfører og opretholder regler mod manipulation af idrætskonkurrencer

Artikel 9 – Foranstaltninger vedrørende den væddemålsregulerende myndighed eller anden ansvarlig myndighed eller myndigheder

- 1 De kontraherende parter skal identificere en eller flere myndigheder, som i henhold til partens retsregler er ansvarlig for implementering af reguleringen af væddemål på idrætskonkurrencer og for anvendelse af relevante foranstaltninger til bekæmpelse af manipulation af idrætskonkurrencer, herunder:
 - a rettidig udveksling af oplysninger med andre relevante nationale myndigheder eller den nationale platform om ulovlige, irregulære eller mistænkelige sportsvæddemål, såvel som for overtrædelser af lovgivning henvist til eller fastlagt i overensstemmelse med konventionen
 - b begrænsning på udbud af sportsvæddemål, efter konsultation med de nationale idrætsorganisationer og udbydere af sportsvæddemål, i særdeleshed udelukkelse af idrætskonkurrencer:
 - som er møntet på unge under 18 år, eller
 - hvor de organisatoriske vilkår og/eller forhold i sporten ikke er hensigtsmæssige
 - c forudgående information til konkurrencearrangører om type og objekt for sportsvæddemålsprodukter i forhold til at støtte indsatsen på identifikation og håndtering af risici for manipulation af idrætten inden for de respektive konkurrencer
 - d systematisk brug af betalingsmiddel i sportsvæddemål, som muliggør, at finansielle transaktioner over en vis grænse, defineret af hver kontraherende part, kan spores, i særdeleshed afsender, modtager og beløb
 - e mekanismer, i samarbejde med og mellem idrætsorganisationer og, efter omstændighederne, udbydere af sportsvæddemål, for at forhindre konkurrenceinteressenter i at placere væddemål på idrætskonkurrencer, som er i strid med de relevante regler på idrætsområdet eller den gældende lovgivning
 - f suspendering af væddemål i overensstemmelse med national ret, på konkurrencer, hvor en relevant advarsel er blevet udsendt.
- 2 De kontraherende parter skal oplyse navn og adresse på den eller de relevante myndigheder, jf. stk. 1 i denne artikel, til Europarådets generalsekretær.

Artikel 10 – Udbydere af sportsvæddemål

- 1 De kontraherende parter skal vedtage lovgivningsmæssige retsakter eller andre foranstaltninger, som må anses for nødvendige for at forhindre interessekonflikt mellem og misbrug af insiderinformation af fysiske og juridiske personer involveret i udbud af sportsvæddemålsprodukter, herunder skal:
 - a fysiske eller juridiske personer involveret i udbud af sportsvæddemålsprodukter begrænses i at placere væddemål på egne produkter
 - b misbrug af en position som sponsor eller medejer af en idrætsorganisation til at forestå manipulation af

- c en idrætskonkurrence eller misbrug af insiderviden begrænses
 - c konkurrenceinteressenters involvering i fastsættelse af odds på en konkurrence, hvori de selv er involveret, begrænses
 - d en udbyder af sportsvæddemål, som kontrollerer en konkurrencearrangør eller interessent, såvel som en udbyder af sportsvæddemål, som er kontrolleret af en konkurrencearrangør eller interessent, begrænses i at udbyde væddemål på den konkurrence, i hvilken denne konkurrencearrangør eller interessent er involveret.
- 2 De kontraherende parter skal opfordre udbydere af sportsvæddemål, og gennem dem de internationale organisationer af udbydere af sportsvæddemål, til at øge opmærksomheden på konsekvenserne af og bekæmpelsen af manipulation af idrætskonkurrencer blandt ejerne og de ansatte, ved hjælp af uddannelse, kurser og videreformidling af information.
 - 3 De kontraherende parter skal vedtage lovgivning eller andre foranstaltninger, som må anses for nødvendige for at forpligte udbydere af sportsvæddemål til at rapportere irregulære eller mistænkelige væddemål hurtigst muligt til den væddemålsregulerende myndighed eller anden myndighed eller den nationale platform.

Artikel 11 – Bekæmpelse af ulovligt udbud af sportsvæddemål

- 1 For at bekæmpe manipulation af idrætskonkurrencer skal de kontraherende parter undersøge de mest passende metoder til at bekæmpe udbydere af ulovlige sportsvæddemål og skal overveje at vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med den gældende nationale lovgivning, herunder:
 - a lukning eller direkte og indirekte begrænsning af fjernadgang til ulovlige udbydere af online sportsvæddemål og lukning af ulovlige landbaserede udbydere af sportsvæddemål i den kontraherende parts jurisdiktion
 - b blokering af finansielle transaktioner mellem ulovlige udbydere af sportsvæddemål og forbrugerne
 - c forbud mod reklame for ulovlige udbydere af sportsvæddemål
 - d øge forbrugernes opmærksomhed på risici forbundet med ulovlige sportsvæddemål.

Kapitel III – Udveksling af oplysninger

Artikel 12 – Udveksling af oplysninger mellem de relevante offentlige myndigheder, idrætsorganisationer og udbydere af sportsvæddemål

- 1 De kontraherende parter skal, med forbehold for artikel 14, foranledige udveksling af information, både nationalt og internationalt, i overensstemmelse med national ret, mellem de relevante offentlige myndigheder, idrætsorganisationer, konkurrencearrangører, udbydere af sportsvæddemål og nationale platforme. De kontraherende parter skal forestå indførelse af mekanismer til at dele relevante oplysninger, for så vidt oplysningerne bidrager til at fastlægge den i artikel 5 nævnte risikovurdering, og navnlig den forudgående information til konkurrencearrangører om type og objekt for væddemålsprodukter til konkurrencearrangører, og initiere eller udføre efterforskning eller høringer vedrørende manipulation af idrætskonkurrencer.
- 2 Modtageren af sådanne oplysninger skal i overensstemmelse med national ret efter anmodning og hurtigst muligt informere organisationen eller myndigheden, der deler oplysningerne, om udfaldet/resultatet af informationsudvekslingen.
- 3 De kontraherende parter skal undersøge muligheder for udvikling eller forbedring af samarbejde og informationsudveksling vedrørende bekæmpelsen af ulovligt udbud af sportsvæddemål som foreskrevet i artikel 11.

Artikel 13 – National platform

- 1 De kontraherende parter skal identificere en national platform, som skal håndtere manipulation af idrætskonkurrencer. Den nationale platform skal, i overensstemmelse med national lovgivning, blandt andet:
 - a fungere som informationscenter, der indsamler og videregiver oplysninger af relevans for bekæmpelsen af manipulation af idrætskonkurrencer til de relevante organisationer og myndigheder
 - b koordinere den nationale kamp mod manipulation af idrætskonkurrencer
 - c modtage, centralisere og analysere oplysninger om irregulære og mistænkelige væddemål på idrætskonkurrencer, som foregår inden for partens jurisdiktion, og, hvis det findes nødvendigt, udsende advarsler

- d formidle oplysninger om mulige overtrædelser af lovgivning eller idrættens disciplinære regler som omhandlet i denne konvention til offentlige myndigheder eller idrætsorganisationer og/eller udbydere af sportsvæddemål
 - e samarbejde med alle organisationer og relevante myndigheder på nationalt og internationalt plan, herunder nationale platforme i andre lande.
- 2 De kontraherende parter skal oplyse Europarådets generalsekretær om navn og adresse på den nationale platform.

Artikel 14 – Beskyttelse af personoplysninger

- 1 De kontraherende parter skal vedtage sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at sikre, at alle handlinger til bekæmpelse af manipulation af idrætskonkurrencer stemmer overens med de relevante nationale og internationale databeskyttelsesregler og -standarder, navnlig i forbindelse med informationsudveksling i henhold denne konventionen.
- 2 De kontraherende parter skal vedtage sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at garantere, at de offentlige myndigheder og organisationer, der er omfattet af konventionen, træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at personoplysninger, uanset udvekslingsformen, indsamles, behandles og udveksles under rimelig hensyntagen til principperne om legalitet, forholdsmæssighed, relevans og nøjagtighed samt om datasikkerhed og de registrerede personers rettigheder
- 3 De kontraherende parter skal i deres lovgivning fastsætte, at de offentlige myndigheder og organisationer, der er omfattet af konventionen, skal sikre, at udveksling af oplysninger i henhold til konventionen ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at opnå det erklærede formål med udvekslingen.
- 4 De kontraherende parter skal opfordre de forskellige offentlige myndigheder og organisationer, der er omfattet af konventionen, til at tilvejebringe de tekniske midler, der skal til for at sikre de udvekslede oplysninger og garantere for oplysningernes troværdighed og integritet såvel som dataudvekslingssystemernes tilgængelighed og integritet samt identificeringen af deres brugere.

Kapitel IV – Materiel strafferet og samarbejde om håndhævelse

Artikel 15 – Lovovertrædelser vedrørende manipulation af idrætskonkurrencer

- 1 De kontraherende parter skal sikre, at deres nationale ret gør det muligt at kriminalisere manipulation af idrætskonkurrencer, når der i den forbindelse udøves tvang, korrupsion eller bedrageri, således som disse begreber er defineret i national ret.

Artikel 16 – Hvidvask af udbytte fra manipulation af idrætskonkurrencer

- 1 De kontraherende parter skal, i det omfang det er nødvendigt, vedtage lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, som gør det strafbart i henhold til national ret at handle som nævnt i artikel 9, stk. 1 og 2, i Europarådets konvention om hvidvask, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbare handlinger samt om finansiering af terrorisme (CETS nr. 198, 2005), artikel 6, stk. 1, i de Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (2000) eller artikel 23, stk. 1, i de Forenede Nationers konvention mod korrupsion (2003), i henhold til de deri fastlagte betingelser, når førforbrydelsen, der medfører et udbytte, er en af de strafbare handlinger, der er nævnt i artikel 15 og 17, og i hvert fald når der er tale afpresning, korrupsion og bedrageri
- 2 De kontraherende parter kan ved afgørelsen af, hvilke strafbare handlinger der skal anses for førforbrydelser som nævnt i stk. 1, i overensstemmelse med national ret beslutte, hvordan disse strafbare handlinger skal defineres, samt hvilke forhold der medfører, at de skal anses for alvorlige
- 3 De kontraherende parter skal overveje at lade manipulation af idrætskonkurrencer indgå i deres regulering til forebyggelse af hvidvask ved at kræve, at udbydere af sportsvæddemål foretager identifikation af kunder samt registrering og indberetning

Artikel 17 - Meddelagtighed

- 1 De kontraherende parter skal træffe de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, som skønnes nødvendige for at gøre medvirken til en af de i artikel 15 i denne konvention omhandlede lovovertrædelser strafbare i national ret, såfremt det sker med forsæt.

Artikel 18 – Juridiske personers ansvar

- 1 De kontraherende parter skal træffe de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, som skønnes nødvendige for at sikre, at juridiske personer kan ifalde ansvar for de strafbare handlinger, der er nævnt i konventionens artikel 15-17, hvis den strafbare handling begås til gavn for den juridiske person af en fysisk person, der enten handler individuelt eller som en del af et af de ledende organer i den juridiske person, med:
 - a kompetence til at repræsentere den juridiske person
 - b en bemyndigelse til at træffe beslutninger på vegne af den juridiske person
 - c en bemyndigelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.
- 2 Med forbehold af de enkelte parters retsprincipper kan juridiske personers ansvar være strafferetligt, civilretligt eller administrativt.
- 3 Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver kontraherende part de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan holdes ansvarlig, hvis utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede fysiske personers side har gjort det muligt for en fysisk person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en af de i konventionens artikel 15-17 omhandlede lovovertrædelser for at skaffe den juridiske person vinding.
- 4 Et sådant ansvar indskrænker ikke det strafferetlige ansvar, der påhviler de fysiske personer, som har begået de pågældende lovovertrædelser.

Kapitel V - Straffemyndighed (jurisdiktion), retspleje og håndhævelsesforanstaltninger

Artikel 19 – Jurisdiktion

- 1 De kontraherende parter skal vedtage de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, som er nødvendige for fastslå deres straffemyndighed over de strafbare handlinger, der er nævnt i konventionens artikel 15-17, som begås:
 - a på deres område eller
 - b om bord på et skib, der sejler under deres flag, eller
 - c om bord i et fly, der er registreret i henhold til deres lovgivning, eller
 - d af en af deres statsborgere eller af en person, som har fast bopæl på deres område.
- 2 Ved at fremsende en erklæring til Europarådets generalsekretær kan de kontraherende stater eller den Europæiske Union i forbindelse med undertegnelse, godkendelse eller ratifikation af konventionen forbeholde sig ret til ikke, eller kun i særlige tilfælde, at anvende bestemmelserne om jurisdiktion, som er fastlagt i stk. 1, litra d), i denne artikel.
- 3 De kontraherende parter skal ved lovgivning eller andre foranstaltninger fastslå deres straffemyndighed over de strafbare handlinger, der er nævnt i konventionens artikel 15-17, i sager, hvor en formodet gerningsmand befinder sig på deres område og ikke kan udleveres til en anden kontraherende part på grund af sit statsborgerskab.
- 4 Når mere end én kontraherende part påberåber sig straffemyndighed over en formodet strafbar handling, som er nævnt i artikel i artikel 15-17, skal de involverede kontraherende parter i behørigt omfang i samråd afgøre, hvor retsforfølgning mest hensigtsmæssigt kan ske.
- 5 Med forbehold af de almindelige folkeretlige bestemmelser udelukker konventionen ikke strafferetlig, civilretlig eller forvaltningsretlig jurisdiktion udøvet af en part i henhold til dennes nationale lovgivning.

Artikel 20 – Foranstaltninger til sikring af elektronisk bevismateriale

- 1 De kontraherende parter skal vedtage lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der sikrer elektronisk bevismateriale, blandt andet gennem hastesikring af lagrede computerdata, hastesikring og videregivelse af trafikdata, pålæg om udlevering, ransagning og beslaglæggelse af lagrede elektroniske oplysninger, realtidsindsamling af trafikdata og opfangelse af indholdsdata i overensstemmelse med national ret, når de

efterforsker de strafbare handlinger, der er nævnt i konventionens artikel 15-17.

Artikel 21 - Beskyttelsesforanstaltninger

- 1 De kontraherende parter skal overveje at vedtage sådanne retlige foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at sikre effektiv beskyttelse af:
 - a personer, der i god tro og på et rimeligt grundlag indberetter oplysninger vedrørende de handlinger, der er nævnt i konventionens artikel 15-17, eller på anden måde samarbejder med de efterforskende eller retsforfølgende myndigheder
 - b vidner, der afgiver vidneudsagn om disse handlinger
 - c i det omfang det er nødvendigt, familiemedlemmer til de i litra a) og b) nævnte personer.

Kapitel VI – Sanktioner og foranstaltninger

Artikel 22 – Strafferetlige sanktioner over for fysiske personer

- 1 De kontraherende parter skal ved lovgivning eller andre foranstaltninger sikre, at fysiske personer, som begår de strafbare handlinger, der er nævnt i konventionens artikel 15-17, mødes med sanktioner, som er effektive, forholdsmæssige og afskrækkende virkning, herunder bødestraf. Disse sanktioner skal omfatte straf i form af frihedsberøvelse, der kan medføre udlevering som defineret ved national ret.

Artikel 23 – Sanktioner over for juridiske personer

- 1 De kontraherende parter skal ved lovgivning eller andre foranstaltninger sikre, at juridiske personer, der ifalder ansvar i medfør af konventionens artikel 18, mødes med sanktioner, som er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf og anden straf såsom:
 - a midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed
 - b anbringelse under retsligt tilsyn
 - c likvidation efter retskendelse.

Artikel 24 – Administrative sanktioner

- 1 De kontraherende parter skal i nødvendigt omfang vedtage lovgivning eller andre foranstaltninger, der sikrer, at handlinger, der er strafbare i national ret, kan straffes i overensstemmelse med denne konvention gennem effektive og forholdsmæssige sanktioner med afskrækkende virkning efter retssager anlagt af de administrative myndigheder, hvor afgørelsen kan give anledning til retssager ved en domstol, der har straffemyndighed.
- 2 De kontraherende parter skal sikre, at administrative forskrifter bliver anvendt. Dette kan ske via den væddemålsregulerende myndighed eller anden ansvarlig myndighed eller myndigheder i overensstemmelse med national ret.

Artikel 25 – Beslaglæggelse og konfiskation

- 1 De kontraherende parter skal ved lov eller andre foranstaltninger i overensstemmelse med national ret muliggøre beslaglæggelse og konfiskation af:
 - a varer, dokumenter og andre instrumenter, der er anvendt eller agtes anvendt til at begå de overtrædelser, der er nævnt i artikel 15-17 i denne konvention
 - b udbyttet fra sådanne forbrydelser eller et hertil svarende beløb.

Kapitel VII – Internationalt samarbejde om retlige og andre spørgsmål

Artikel 26 – Foranstaltninger med henblik på internationalt samarbejde i straffesager

- 1 De kontraherende parter skal videst muligt samarbejde med hinanden i overensstemmelse med konventionens bestemmelser og i overensstemmelse med de relevante gældende internationale og regionale instrumenter og arrangementer, der bygger på ensartet eller gensidig lovgivning, og national ret med henblik på gennemførelse af efterforskning, retsforfølgning og retssager vedrørende de strafbare forhold, der er nævnt i konventionens artikel 15-17, herunder beslaglæggelse og konfiskation.
- 2 De kontraherende parter skal samarbejde i videst muligt omfang i overensstemmelse med de relevante

gældende internationale, regionale og bilaterale aftaler vedrørende udlevering og gensidig retshjælp i straffesager og i overensstemmelse med national ret for så vidt angår de straffbare forhold, som er nævnt i konventionens artikel 15-17.

- 3 Et eventuelt krav om dobbelt strafbarhed inden for internationalt samarbejde skal anses for at være opfyldt, uanset om lovgivningen i den stat, der modtager en anmodning, henfører den straffbare handling til samme kategori af straffbare handlinger eller anvender den samme terminologi om handlingen som den stat, der sender anmodningen, når blot adfærden bag den handling, for hvilken retshjælpen eller udleveringen søges, er strafbar efter begge parter lovgivning.
- 4 Hvis en part, som gør udlevering eller retshjælp i straffesager betinget af en aftale, modtager en anmodning om udlevering eller retshjælp i straffesager fra en part, med hvilken den ikke har en sådan aftale, kan den i fuld overensstemmelse med sine folkeretlige forpligtelser og på de betingelser, som er fastsat i dens nationale ret, anse konventionen som retligt grundlag for udlevering eller retshjælp i straffesager vedrørende de straffbare forhold, som er nævnt i konventionens artikel 15-17.

Artikel 27 – Andre internationale samarbejdsforanstaltninger med henblik på forebyggelse

- 1 De kontraherende parter skal, såfremt det er hensigtsmæssigt, tilstræbe at integrere forebyggelsen og bekæmpelsen af manipulation af idrætskonkurrencer i udviklingsprogrammer til tredjelande.

Artikel 28 – Internationalt samarbejde med internationale idrætsorganisationer

- 1 De kontraherende parter skal i overensstemmelse med national ret samarbejde med internationale idrætsorganisationer om bekæmpelse af manipulation i idrætskonkurrencer.

Kapitel VIII – Opfølgning

Artikel 29 – Afgivelse af oplysninger

- 1 De kontraherende parter skal på et af Europarådets officielle sprog fremsende alle relevante oplysninger om lovgivning og andre foranstaltninger, de har indført for at opfylde konventionens betingelser, til Europarådets generalsekretær.

Artikel 30 – Opfølgningskomitéen

- 1 Der oprettes hermed en opfølgningskomité for konventionen (Opfølgningskomitéen).
- 2 De kontraherende parter kan i Opfølgningskomitéen repræsenteres ved en eller flere delegerede, herunder repræsentanter fra de offentlige myndigheder med ressortområde indenfor idræt, retshåndhævelse eller væddemål/spil. Hver part har én stemme.
- 3 Europarådets Parlamentariske Forsamling samt de øvrige relevante mellemstatslige komitéer under Europarådet skal hver udpege en repræsentant til Opfølgningskomitéen for at bidrage til en tværfaglig tilgang. Hvis det er nødvendigt, kan Opfølgningskomitéen ved enstemmig afgørelse invitere en repræsentant for en stat, som ikke er part i konventionen, en international organisation eller et internationalt organ til at deltage i komitéens møder som observatør. Repræsentanter, der udpeges efter dette stykke, deltager i møderne i Opfølgningskomitéen uden stemmeret.
- 4 Møderne i Opfølgningskomitéen indkaldes af Europarådets generalsekretær. Opfølgningskomitéens første møde afholdes så snart, det er praktisk muligt og senest et år efter konventionens ikrafttræden. Efterfølgende holdes møderne, når mindst en tredjedel af de kontraherende parter eller generalsekretæren ønsker det.
- 5 Med forbehold af konventionens bestemmelserne udfærdiger og vedtager Opfølgningskomitéen ved konsensus sin egen forretningsorden.
- 6 Opfølgningskomitéen bistår i udførelsen af sine opgaver af Europarådets sekretariat.

Artikel 31 – Opfølgningskomitéens opgaver

- 1 Opfølgningskomitéen er ansvarlig for at følge op på konventionens gennemførelse.

- 2 Opfølgingskomitéen vedtager og ajourfører den i artikel 3, stk. 2, omhandlede liste over idrætsorganisationer og sørger for hensigtsmæssig offentliggørelse heraf.
- 3 Opfølgingskomitéen kan blandt andet:
 - a komme med anbefalinger til de kontraherende parter om foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med konventionen, navnlig for så vidt angår internationalt samarbejde
 - b hvis det er relevant, komme med anbefalinger til de kontraherende parter efter offentliggørelse af forklarende dokumentation og efter forudgående høring af repræsentanter for idrætsorganisationer og udbydere af sportsvæddemål, navnlig for så vidt angår:
 - kriterierne, som idrætsorganisationer og udbydere af sportsvæddemål skal imødekomme, for at få udbytte af den udveksling af information som er omhandlet i artikel 12, stk. 1, i konventionen
 - andre måder til at styrke det operationelle samarbejde mellem de relevante offentlige myndigheder, idrætsorganisationer og udbydere af sportsvæddemål, som nævnt i konventionen
 - c underretning af relevante internationale organisationer og offentligheden om aktiviteter iværksat inden for konventionens rammer
 - d udarbejdelse af en udtalelse til ministerkomitéen om anmodninger fra ikke-medlemsstater af Europarådet om at blive inviteret af ministerkomitéen til at undertegne konventionen i medfør af artikel 32, stk. 2.
- 4 For at udføre sine opgaver kan Opfølgingskomitéen på eget initiativ afholde møder med eksperter.
- 5 Opfølgingskomitéen planlægger besøg hos de kontraherende parter med de pågældende parter forudgående samtykke.

Kapitel IX – Afsluttende bestemmelser

Artikel 32 – Undertegnelse og ikrafttræden

- 1 Konventionen skal være åben for undertegnelse for Europarådets medlemsstater, andre stater, der er parter i konventionen, den europæiske kulturkonvention, Den Europæiske Union og de ikke-medlemsstater, som har deltaget i dens udformning eller har observatørstatus i Europarådet.
- 2 Konventionen skal desuden være åben for undertegnelse for alle ikke-medlemsstater af Europarådet, der inviteres hertil af ministerkomitéen. Beslutningen om at invitere en ikke-medlemsstat til at undertegne konventionen skal træffes af et flertal som defineret i artikel 20.d i Europarådets statut og ved enstemmighed blandt repræsentanterne for de kontraherende stater, som er berettiget til at deltage i ministerkomitéen, og efter høring af Opfølgingskomitéen, når denne er oprettet.
- 3 Denne konvention skal ratificeres, godkendes eller accepteres. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne deponeres hos Europarådets generalsekretær.
- 4 Denne konvention træder i kraft på førstedagen i den måned, der følger udløbet af en tre måneders periode efter den dato, hvor fem underskrivende parter, herunder mindst tre medlemsstater af Europarådet, har givet tilsagn om at være bundet af konventionen i henhold til bestemmelserne i stk. 1-3.
- 5 For enhver underskrivende stat eller Den Europæiske Union, der efterfølgende giver tilsagn om at være bundet af konventionen, træder denne i kraft på førstedagen i den måned, der følger udløbet af en tre måneders periode efter den dato, hvor der gives tilsagn om at være bundet af konventionen i henhold til bestemmelserne i stk. 1-3.
- 6 En kontraherende part, som ikke er medlem af Europarådet, skal bidrage til finansieringen af Opfølgingskomitéen på en måde, som besluttet af ministerrådet efter høring af den pågældende part.

Artikel 33 – Konventionens virkninger og forholdet til andre internationale instrumenter

- 1 Denne konvention berører ikke parternes rettigheder og forpligtelser i henhold til multilaterale internationale konventioner vedrørende særlige spørgsmål. Navnlig ændrer konventionen ikke de rettigheder og forpligtelser, der udspringer af andre tidligere indgåede aftaler om dopingbekæmpelse, og som har samme genstand og formål som konventionen.

- 2 Konventionen supplerer blandt andet, hvor det er hensigtsmæssigt, gældende multilaterale eller bilaterale aftaler mellem parterne, herunder bestemmelserne i:
 - a den europæiske konvention om udlevering (ETS nr. 24, 1957)
 - b den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager (ETS nr. 30, 1959)
 - c konventionen om hvidvask, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbare handlinger (EST nr. 141, 1990)
 - d Europarådets konvention om hvidvask, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbare handlinger samt om finansiering af terrorisme (CETS nr. 198, 2005).
- 3 Konventionens parter kan indbyrdes indgå bilaterale eller multilaterale aftaler om de aspekter, der er omfattet af denne konvention, med henblik på at supplere eller styrke konventionens bestemmelser eller fremme anvendelsen af de principper, der er stadfæstet heri.
- 4 Hvis to eller flere parter allerede har indgået en aftale om de i konventionen indeholdte anliggender, eller på anden vis har etableret relationer om sådanne anliggender, har parterne ret til at anvende sådanne aftaler eller regulere sådanne relationer i overensstemmelse hermed. Når parterne etablerer relationer vedrørende anliggender i konventionen ud over de i konventionen fastsatte, må disse ikke være i konflikt med dennes målsætninger og principper.
- 5 Konventionen berører ikke andre rettigheder, restriktioner, forpligtelser eller ansvar, som parterne er underlagt.

Artikel 34 – Betingelser og retssikkerhedsgarantier

- 1 De kontraherende parter skal sikre, at vedtagelsen, gennemførelsen og anvendelsen af de beføjelser og procedurer, som er omhandlet af kapitel II-VII, er underlagt betingelser og retssikkerhedsgarantier i deres nationale ret, som på behørig vis sikrer iagttagelse af menneskerettigheder og frihedsrettigheder, herunder de forpligtelser, der følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966 og andre gældende internationale menneskerettighedsinstrumenter, og som tager højde for proportionalitetsprincippet i national ret.
- 2 Sådanne betingelser og retssikkerhedsgarantier skal, såfremt det er hensigtsmæssigt for den pågældende procedure eller beføjelse, blandt andet omfatte domstolskontrol eller anden uafhængig kontrol med foretagelsen af indgreb samt begrænsning af anvendelsesområdet og varigheden af en sådan beføjelse eller procedure.
- 3 De kontraherende parter skal, for så vidt det tjener offentlighedens interesser, herunder især retsplejen, foretage en vurdering af de i disse kapitler beskrevne beføjelsers og procedurers betydning for tredjeparters rettigheder og forpligtelser samt legitime interesser.

Artikel 35 – Geografisk anvendelsesområde

- 1 Enhver stat eller Den Europæiske Union kan på tidspunktet for undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument angive det eller de geografiske områder, for hvilke konventionen finder anvendelse.
- 2 Enhver kontraherende part kan på et senere tidspunkt ved erklæring til Europarådets generalsekretær udvide konventionens anvendelsesområde til at omfatte ethvert område, som er angivet i erklæringen, og som parten er ansvarlig for, eller på hvis vegne den er bemyndiget til at indgå forpligtelser. Konventionen træder i kraft for dette territorium på førstedagen i den måned, der følger udløbet af en tre måneders periode efter datoen for generalsekretærens modtagelse af erklæringen.
- 3 Enhver erklæring i henhold til de to foregående stykker kan for så vidt angår ethvert territorium, der angives i en sådan erklæring, trækkes tilbage ved hjælp af en notifikation til Europarådets generalsekretær. Denne tilbagetrækning træder i kraft på førstedagen i den måned, der følger udløbet af en tre måneders periode efter datoen for generalsekretærens modtagelse af en notifikation.

Artikel 36 – Føderal klausul

- 1 Føderale stater kan påtage sig konventionens forpligtelser i henhold til kapitel II, IV, V og VI i konventionen i overensstemmelse med de grundlæggende principper, der regulerer forholdet mellem deres centrale

regering og dens delstater eller andre lignende territoriale enheder, dog således, at den stadig kan samarbejde i henhold til kapitel III og VII.

- 2 Når en føderal stat tager forbehold i henhold til stk. 1, kan den ikke anvende betingelserne i et sådant forbehold til at fritage sig for eller væsentligt mindske forpligtelserne til at sikre foranstaltningerne i kapitel III og VII. Overordnet skal den sikre en bred og effektiv håndhævelseskapacitet ved sådanne foranstaltninger.
- 3 For så vidt angår de af konventionens bestemmelser, hvis anvendelse falder ind under den enkelte delstats eller lignende territoriale enheds jurisdiktion, og hvor denne ikke i kraft af den føderale forfatning er forpligtet til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger, skal den føderale regering underrette de kompetente myndigheder i sådanne stater om de pågældende bestemmelser gennem en positiv udtalelse herom og således opfordre dem til at træffe passende foranstaltninger med henblik på at sikre ikrafttræden.

Artikel 37 – Forbehold

- 1 Enhver stat eller Den Europæiske Union kan ved hjælp af en skriftlig notifikation til Europarådets generalsekretær på tidspunktet for undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at den benytter sig forbeholdene i artikel 19, stk. 2, og artikel 36, stk. 1. Der kan ikke tages andre forbehold.
- 2 En kontraherende part, som benytter et forbehold i overensstemmelse med stk. 1, kan helt eller delvist trække det tilbage ved hjælp af en notifikation til Europarådets generalsekretær. En sådan tilbagetrækning får virkning den dag, generalsekretæren modtager notifikationen. Hvis det i notifikationen angives, at tilbagetrækningen af forbeholdet skal træde i kraft på en specifik dato, og denne dato indtræder senere end datoen for generalsekretærens modtagelse af notifikationen, skal tilbagetrækningen træde i kraft på den seneste dato.
- 3 En kontraherende part, som benytter et forbehold, skal helt eller delvis tilbagetrække dette, så snart omstændighederne tillader det.
- 4 Europarådets generalsekretær kan med jævne mellemrum udbede sig nærmere oplysninger om udsigten til tilbagetrækning af forbehold fra de kontraherende parter, som anvender et eller flere af disse.

Artikel 38 – Ændringer

- 1 De kontraherende parter, Opfølgingskomitéen eller Ministerrådets ministerkomité kan foreslå ændringer til konventionens artikler.
- 2 Ethvert ændringsforslag meddeles Europarådets generalsekretær, der sender det videre til de kontraherende parter og Europarådets medlemsstater, ikke-medlemsstater, som har deltaget i udarbejdelsen af denne konvention, eller som har observatørstatus i Europarådet, Den Europæiske Union, stater, som er blevet inviteret til at undertegne denne konvention, og Opfølgingskomitéen, senest to måneder før det møde, hvor forslaget skal behandles. Opfølgingskomitéen fremsender sin udtalelse om ændringsforslaget til ministerkomitéen.
- 3 Ministerkomitéen tager stilling til ændringsforslaget og Opfølgingskomitéens udtalelse og kan vedtage ændringsforslaget med det flertal, som er defineret i artikel 20, litra d), i Europarådets statut.
- 4 Teksten til ændringer, der vedtages af ministerkomitéen i overensstemmelse med stk. 3 i denne artikel, fremsendes til parterne med henblik på godkendelse.
- 5 Eventuelle ændringer vedtaget i overensstemmelse med stk. 3 i denne artikel træder i kraft den første dag i den måned, der følger udløbet af en periode på en måned, efter at alle parter har underrettet generalsekretæren om deres godkendelse heraf efter deres respektive interne procedurer.
- 6 Når en ændring er blevet vedtaget af ministerkomitéen, men endnu ikke er trådt i kraft i henhold til bestemmelserne i stk. 5, kan en stat eller Den Europæiske Union ikke tilslutte sig konventionen uden samtidig at acceptere denne ændring.

Artikel 39 - Bilægelse af tvister

- 1 Opfølgningskomitéen skal i tæt samarbejde med de relevante mellemstatslige komitéer under Europarådet holdes underrettet om eventuelle vanskeligheder med fortolkningen og anvendelsen af konventionen.
- 2 Hvis der opstår en tvist mellem parterne om fortolkningen eller anvendelsen af konventionen, skal de søge tvisten bilagt gennem forhandling, forlig eller voldgift eller gennem andre fredelige midler efter deres valg.
- 3 Europarådets ministerkomité kan fastsætte tvistbilæggelsesprocedurer, som kan anvendes af de pågældende parter med deres samtykke.

Artikel 40 – Udtrædelse

- 1 En kontraherende part kan til enhver tid udtræde af denne konvention ved at sende en notifikation herom til Europarådets generalsekretær.
- 2 Denne udtrædelse træder i kraft på førstedagen i den måned, der følger udløbet af en tre måneders periode efter datoen for generalsekretærens modtagelse af notifikationen.

Artikel 41 – Notifikation

- 1 Europarådets generalsekretær skal underrette de kontraherende parter, Europarådets medlemsstater, øvrige stater, der er parter i den europæiske kulturkonvention, ikke-medlemsstater, som har deltaget i udarbejdelsen af nærværende konvention, eller som har observatørstatus i Europarådet, Den Europæiske Union og stater, som er blevet inviteret til at undertegne nærværende konvention, jf. bestemmelserne i artikel 32, om:
 - a enhver undertegnelse
 - b enhver deponering af et ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument
 - c datoerne for denne konventions ikrafttræden, jf. artikel 32
 - d ethvert forbehold eller tilbagetrækning af forbehold foretaget i overensstemmelse med artikel 37
 - e enhver erklæring i henhold til artikel 9 og 13
 - f enhver akt, notifikation eller meddelelse vedrørende denne konvention.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er behørigt bemyndigede hertil, undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Magglingen/Macolin, den 18. september 2014 på engelsk og fransk, idet begge tekster skal have samme gyldighed, i ét eksemplar, der skal deponeres i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekretær giver Europarådets medlemsstater, ikke-medlemsstater, som har deltaget i udformningen af konventionen eller har observatørstatus i Europarådet, Den Europæiske Union og stater, som er blevet inviteret til at undertegne denne konvention, en bekræftet genpart af konventionen.